

”مینی بچی - بڑی بڑی آستانوں پر بڑی بڑی دکان (سینٹر) کولو،

سروس کو بدانی کی لیٹی پلٹن بنائو، میٹنگ کرو، ویچار چلاؤ“

پرشن :- اسٹول وندرس تو سپ جانتی تھے لیکن سپ سین بڑا وندر کونسا تھے جسی تہر بچی
ہین جانتی ہو؟

اُتر :- سپ سین بڑا وندر تو یہ تھے جو سرو کا سدگتی داتا باپ سیر آکر پڑھاتی تھے۔ یہ
وندرفل بات بتانی کی لیٹی تمہیں اپنی اپنی دکانوں کا پیکا کرنا پرتا تھے کیونکہ منش
پیکا (شو) دیک کر ہین آتی تھے۔ تو سپ سین آچا اور بڑا دکان کئپٹل ۾ ہونا چاہیئے۔ تانک
سپ آکر سمجھی۔

گیت :- مرنا تیری گلی ۾

اومر شانتی . شو پگوانو واچہ۔ رُدر پگوانو واچہ پی کھا جا سکتا تھے۔ کیونکہ شو مالہا نہین
گائی جاتی تھے۔ جو منش پگتی مارگ ۾ بہت قیرتی تھے اُسکا نام رکا ہوگا تھے رُدر مالہا۔ بات
ایک ہین تھے پرنٹو رائیٹ وی ۾ شو بابا پڑھاتی تھے۔ وہ نام ہین ہونا چاہیئے، پرنٹو رُدر مالہا
نام چلا آتا تھے۔ تو وہ پی سمجھانا ہوتا تھے۔ شو اور رُدر ۾ کوئی فرق نہین تھے۔ بچوں کی ہڈی
۾ تھے کہ ہر اچی ریت پرشارت کر بابا کی مالہا ۾ نزدیک آجائی۔ یہ درشتانت پی بتایا جاتا
تھے۔ جیسی بچی دؤڑی لگاء کر جاتی تھے، نشان تک جاء قر لوت آکر ٹیچر کی پاس کری ہوتی
تھے۔ تہر بچی پی جانتی ہو ہر نین 84 کا چکر لگایا۔ آپی پھلی پھلی جا کر مالہا ۾ پرونا تھے۔
وہ تھے ہیومن اسٹوڈنٹ کی ریس۔ یہ تھے روحانی ریس۔ وہ ریس تہر کر نہ سکو۔ یہ تھے
ہین آتماؤن کی بات۔ آتما تو بوڈی جوان وا چوٹی بڑی ہوتی نہین۔ آتما تو ایک ہین تھے۔ آتما
کو ہین اپنی باپ کو یاد کرنا تھے۔ اسپر کوئی تکلیف کی بات نہین۔ پل پڑھائی ۾ دیلی پی
ہو جاء پرنٹو اسپر کیا تکلیف تھے، کچ پی نہین۔ سپی آتماؤن پائی پائی تھے۔ اس ریس ۾
جوان تیز دؤڑینگے۔ یہاں تو وہ بات نہین۔ تہر بچوں کی ریس تھے رُدر مالہا ۾ پرونی کی۔ ہڈی
۾ تھے ہر آتماؤن کا پی جھاڑ تھے۔ وہ تھے شو بابا کی سپ منش ماتر کی مالہا۔ اُسی نہین
کے صرف 108 یا 16108 کی مالہا تھے۔ نہین۔ جو پی منش ماتر تھے، سپکی مالہا تھے۔ بچی
سمجھتی تھے نمبروار ہرایک اپنی اپنی ڈرم ۾ جا کر وراجمان ہونگی۔ جو قر کلپ کلپ اُسی
جگہ پر ہین آتی رہینگے۔ یہ پی وندر تھے نان۔ دنیا ان باتوں کو نہین جانتی۔ تمہاری ۾ پی
جو وشال ہڈی والی تھے وہ ان باتوں کو سمجھ سکتی تھے۔ بچوں کی ہڈی ۾ یہی خیال رہنا
چاہیئے کہ ہر سپکو راستا کُسی بتائیں۔ یہ تھے وشنو کی مالہا۔ شروع سین لیکر سچرا شروع
ہوتا تھے، ٹال ٹالیاں سپ تھے نان۔ وہاں پی چوٹی چوٹی آتماؤن رہتی تھے۔ یہاں تھے منش۔ قر
سپ آتماؤن اُٹکیوریت وہاں کری ہونگی۔ یہ وندرفل باتیں تھے۔ منش یہ اسٹول وندرس سپ
دیکتی تھے پرنٹو وہ تو کچ پی نہین تھے۔ یہ کتنا وندر تھے جو سرو کا سدگتی داتا پرم پتا
پرماتما آکر پڑھاتی تھے۔ کرشن کو سرو کا سدگتی داتا ٹوریئے کھینگے۔ تمکو یہ سپ
پائنٹس پی ڈارٹ کرنی تھے۔ موں بات تھے ہین گیتا کی پگوان کی۔ اس پر جیت پائی تو بس۔
گیتا تھے ہین سرو شاسترمئی شرومٹی، پگوان کی گائی ہوئی گیتا۔ پھلی پھلی یہ کوشش

ڪرني هئ. آڄ ڪلهه تو بڙا پيڪا چاهيئي. جس دُڪان ۾ بهت شو هوتا هئ وهان منش بهت گُهستي هئ. سمجھينگي يهان اڇا مال هونگا. بچي ڊرتي هئ، اِتني بڙي بڙي سينئر ڪولين تو لاک، دو لاک سلامي ديوين، تب دل پسند مڪان ملي. ايڪ هين رايِل بڙا دُڪان هو، بڙي دُڪان بڙي بڙي شهرون ۾ هين نڪلتي هئ. تمھارا سڀ سين بڙا دُڪان نڪلنا چاهيئي ڪئپيٽل ۾. بچون ڪو ويچار ساڱر منتن ڪرنا چاهيئي ڪ ڪئسي سروس بيڊي. بڙا دُڪان نڪالينگي تو بڙي بڙي آدمي آئينگي. بڙي آدمي ڪا آواز جهت ڦهلنا هئ. پھلي پھلي تو يھ ڪوشش ڪرني چاهيئي. بڙي تي بڙا سروس ڪي ليئي اسٽان ائسي جڳھ بنائي جو بڙي بڙي منش آڪر دِڪ ڪر وڻڊر کائي اوڙ ڦر وهان سمجھاني والي پي فرسٽ ڪلاس چاهيئي. ڪوئي ايڪ پي هلڪي B.K سمجھاتي هئ تو سمجھتي هئ شايد سڀ B.K هين ائسي هئ. اس ليئي دُڪان ڀر سيلس مئن پي اچي فرسٽ ڪلاس هوني چاهيئي. يھ سڀ ڏنڌا هئ نان. باپ ڪهتي هئ همٿي بچي مددي باپ دادا. وه وناشي ڏن تو ڪوئي ڪام نهين آئينگا. همڪو تو اپني اوناشي ڪمائي ڪرني هئ. اسر بهتون ڪا ڪلياڻ هونگا. جئسي اس برهما نين پي ڪيئا. ڦر ڪوئي بوڪ ٿوريئي مر تي هئ. تم پي کاتي هو يھ پي کاتي هئ. يهان جو کان پان ملتا هئ وه اوڙ ڪهين نهين ملتا. يھ سڀ ڪچ بچون ڪا هين هئ نان. بچون ڪو اپني راجائي اسٽاپن ڪرني هئ. اسر بڙي وشال ٻڌي چاهيئي. ڪئپيٽل ۾ نام نڪلا تو سڀ سمجھ جائينگي. ڪهينگي بروبر يھ تو سچ بتلاتي هئ، وشو ڪا مالڪ تو پڳوان هين بنائينگا. منش، منش ڪو وشو ڪا مالڪ ٿوريئي بنائينگا. بابا سروس ڪي ورڏي ڪي ليئي راءِ ديتي رهتي هئ. سروس ڪي ورڏي ٿي هونگي جب بچون ڪي فراخدل هونگي. جو پي ڪاريه ڪرتي هو فراخدلي سين ڪرو. ڪوئي پي شپ ڪاريه آپيهين ڪرنا يھ بهت اڇا هئ. ڪها پي جاتا هئ آپيهين ڪري سو ديوتا، ڪهني سين ڪري وه منش. ڪهني سين پي نه ڪري..... بابا تو داتا هئ، بابا ٿوريئي ڪسڪو ڪهينگي يھ ڪرو، اس ڪاريه ۾ اِتنا لڳائو. نهين. بابا نين سمجھايا هئ بڙي بڙي راجائون ڪا هات ڪپي بند نهين رهنا. راجائين سدا داتا هوتي هئ. بابا راءِ ديتي هئ ڪيا ڪيا جاڪر ڪرنا چاهيئي. خبرداري پي بهت چاهيئي. مايا ڀر جيت پاني هئ، بهت اونچ پد هئ. پڇاڙي ۾ رزلٽ نڪلتي هئ ڦر جو بهت مارڪس سين پاس هوتي هئ اُنڪو خوشي پي هوتي هئ. پڇاڙي ۾ ساڪياتڪار تو سپڪو هونگي نان. پرنٽو اُس سميه ڪر ڪيا سڪينگي. تقدير ۾ جو هئ وهي ملتا هئ. پرشارت ڪي بات الڳ هئ. باپ بچون ڪو سمجھاتي هئ وشال ٻڌي بنو. اڀي تم ڌرم آتمائين بنتي هو. دنيا ۾ ڌرماتما تو بهت هوڪر گئي هئ نان. بهت اُنھون ڪا ناماچار هوتا هئ. فلاڻا بهت ڌرماتما منش ٿا. ڪوئي ڪوئي تو پئسي اڪني ڪرتي ڪرتي اچانڪ مَر جاتي هئ. ڦر ٿرستي بنتي هئ. ڪوئي بچا پي نالائق هوتا هئ تو ڦر ٿرستي ڪرتي هئ. اس سميه تو يھ هئ هين پاپ آتمائون ڪي دنيا. بڙي بڙي گروئون آد ڪو دان ڪرتي هئ. جئسي ڪشمير ڪا مھاراجا ٿا، ول ڪرڪي گيا ڪ آريه سماجيون ڪو ملي. اُنڪا ڌرم ورڏي ڪو پائي. اڀي تمڪو ڪيا ڪرنا هئ. ڪس ڌرم ڪو ورڏي ۾ لانا هئ. آدي سناتن ديوي ديوتا ڌرم هين هئ. يھ پي ڪسڪو پنا نهين هئ. اڀي تم ڦر سين اسٽاپن ڪر رهي هو. برهما دواران اسٽاپنا. آب بچون ڪو ايڪ ڪي ياد ۾ رهنا چاهيئي. تم ياد ڪي ٻل سين هين ساري سرشتي ڪو پوٽر بناتي هو. ڪيونڪ تمھاري ليئي تو پوٽر سرشتي چاهيئي. اُنڪو آگ لڱي سين پوٽر بنتي هئ. خراب چيز ڪو آگ ۾ پوٽر بناتي هئ. اِنڀر سڀ اُپوٽر وستو ڀر ڪر ڦر اچي هوڪر نڪلينگي. تم جانتی هو يھ بهت چي

چي تموپرڌان دنيا هئ. ڦر ستوپرڌان هوني هئ. يهه گيان يگيه هئ نان. تهر هو برهمڻ. يهه پي تهر جانتني هو شاسترون ۾ اَنِيڪ باتين لک دي هئ، يگيه پر ڦر دڪيه پر جاپنا ڪا نام دڪايا هئ. ڦر رُدر گيان يگيه ڪهان گيا. اِسڪي ليئي پي ڪيا ڪيا ڪهاڻيان بڻڻ لکي هئ. يگيه ڪا ورنن قاعدي سر هئ نهين. باپ هين آڪر سپ ڪچ سمجھاتي هئ. اَپي تهر بچون نين گيان يگيه رچا هئ شريمت سين. يهه هئ گيان يگيه اوڙ ڦر ودياليه پي هو جاتا هئ. گيان اوڙ يگيه دونو اکير الڳ الڳ هئ. يگيه ۾ آهوني ڊالني هئ. گيان ساگر باپ هين آڪر يگيه رچتي هئ. يهه بڙا پارِي يگيه هئ، جس ۾ ساري پُراڻي دنيا سواها هوني هئ.

تو بچون ڪو سروس ڪا پلڻ بنانا هئ. پل ڳانوڙون آڏ ۾ پي سروس ڪرو. تمڪو بهت ڪهتي هئ غريبن ڪو يهه ناليچ ديني چاهيئي. صرف راءِ ديتي هئ، خد ڪوئي ڪام نهين ڪرتي. سروس نهين ڪرتي صرف راءِ ديتي هئ ڪ اُتسا ڪرو، بهت اچا هئ. پرنتو همڪو فرصت نهين هئ. ناليچ بهت اچي هئ. سيڪو يهه ناليچ ملني چاهيئي. اَپني ڪو بڙا آدمي، تمڪو چوڻا آدمي سمجھتي هئ. تمڪو بهت خبردار رهنا هئ. اُس پڙهائي ڪي سات ڦر يهه پڙهائي پي ملتي هئ. پڙهائي سين بات چيت ڪرني ڪا عقل آ جاتا هئ. مئرس اچي هو جاتي هئ. اَنپڙهي تو جئسي پُتو هوتي هئ. ڪئسي بات ڪرني چاهيئي، عقل نهين. بڙي آدمي ڪو سڌا ”آپ“ ڪهه بات ڪرني هوتي هئ. يهان تو ڪوئي ڪوئي اُتسي پي هئ جو پتي ڪو پي تهر تهر ڪهه دينگي. آپ اکير رايڻ هئ. بڙي آدمي ڪو آپ ڪهينگي. تو بابا پهلي پهلي راءِ ديتي هئ ڪ دهلي جو پَرستان ٿي، ڦر سين اِسي پَرستان بنانا هئ. تو دهلي ۾ سيڪو سنديش دينا چاهيئي، اُڏور ٿائيز مينٽ بهت اچي ڪرني هئ. ٽاپڪس پي بناتي رهتي هئ، ٽاپڪ ڪي لسٽ بنائو ڦر لکتي جاتو. وشو ۾ شانتي ڪئسي هو سڪتي هئ آڪر سمجھو، 21 جنمون ڪي ليئي نروڳي ڪئسي بن سڪتي هو، آڪر سمجھو. اُتسي خوشي ڪي باتين لکي هوئي هو. 21 جنمون ڪي ليئي نروڳي ستيگي ڊبل سرتاج آڪر بنو. ستيگي اکير تو سپ ۾ ڊالو. سندر سندر اکير هو تو منش ديك ڪر خوش هو. گهر ۾ پي اُتسي بورڊ چتر آڏ لڳي هوئي هو. اَپنا ڌنڌا آڏ پل ڪرو. سات سات سروس پي ڪرتي رهو. ڌنڌي ۾ سارا دن ٿوريئي رهنا هوتا هئ. اوپر سين صرف ديك پال ڪرني هوتي هئ. باقي ڪام اَسِستنت مئنيجر چلاتي هئ. ڪوئي سين لوگ فراخدل هوتي هئ تو اَسِستنت ڪو اچا پگهار ديڪر پي گدي پر بناء ديتي هئ. يهه تو بيحد ڪي سروس هئ. اوڙ سپ هئ حد ڪي سروس. اِس بيحد ڪي سروس ۾ ڪتني وشال ٻڌي هوني چاهيئي. هر وشو پر جيت پاتي هئ. ڪال پر پي هر جيت پاڪر اَمر بن جاتي هئ. اُتسي اُتسي لکت ديك ڪر آئينگي اوڙ سمجھني ڪي ڪوشش ڪرينگي. اَمرلوڪ ڪا مالڪ تهر ڪئسي بن سڪتي هو آڪر سمجھو، بهت ٽاپڪس نڪل سڪتي هئ. تهر ڪسڪو وشو ڪا مالڪ بناء سڪتي هو. وهان دڪ ڪا نام نشان نهين رهتا. بچون ڪو ڪتني خوشي هوني چاهيئي. بابا همڪو ڦر سين ڪيا بناني آئي هئ! بچي جانتني هئ پُراڻي سرشتي سين نئين بنني هئ، موٽ پي سامني ڪرا هئ. ديڪتي هو لڙائي لگتي رهتي هئ. بڙي لڙائي لڳي تو ڪيل هين خلاص هو جائينگي. تهر تو اچي ريت جانتني هو. باپ بهت پيار سين ڪهتي هئ ميني بچون، وشو ڪي بادشاهي تمهاري ليئي هئ. تهر وشو ڪي مالڪ ٿي، پارت ۾ تهر نين آڻاه سڪ ديڪي. وهان راوڻ راجيه هين نهين. تو اِني خوشي چاهيئي. بچون ڪو آپس ۾ مل ڪر راءِ نڪالني چاهيئي.

آخبارون ۾ ڊالنا چاهيئي. دهلي ۾ پي اَٿروپلين سين پَرچي گِراڻو. نِمنترڻ ديتي هئ، خرچا ڪوئي بهت ٿوريئي لڳتا هئ، بڙا آفيسر سمجھ جاءِ تو فِري پي ڪر سگهي هئ. بابا راءِ ديتي هئ، جئسي ڪلڪتا هئ وهان چورنگي ۾ فرسٽ ڪلاس ايڪ هين بڙا دڪان هو رائل، تو گِراهڪ بهت آئينگي. مدراس، بامبي بڙي بڙي شهرون ۾ بڙا دڪان هو. بابا بزنيس مئن پي تو هئ نان. تر سين ڪڪ پن پائي پئسي ليڪر ايڪسچينج ۾ ڪيا ديتا هون. اس ليئي گايا جاتا هئ رحمڊل. ڪوڙي سين هيري جئسا بناني والا، منش ڪو ديوتا بناني والا، بلهاري ايڪ باپ ڪي هئ. باپ نه هوتا تو تمهاري ڪيا مهما هوتي.

تر بچون ڪو فخر هونا چاهيئي ڪ پڳوان همڪو پڙهائي هئ. ايمر آبجيڪٽ تر سين نارائڻ بنني ڪي سامني ڪڙي هئ. پهلي پهلي جنهنون نين اوپچاري پڳتي شروع ڪي هئ، وهي آڪر اونچ پد پاني ڪا پرشارت ڪرينگي. بابا ڪتني اچي اچي پائنٽس سمجھائي هئ. بچون ڪو پوڻ جاتي هئ. تب بابا ڪهتي هئ پائنٽس لڪو. ٽاپڪس لڪتي رهو. ڊاڪٽر لوگ پي ڪتاب پڙهتي هئ. تر هو ماسٽر روحاني سرجن. تمڪو سڪلاتي هئ آتما ڪو انجيشن ڪئي لڳتا هئ. يه هئ گيان ڪا انجيشن. اسر سئي آد تو ڪچ نهين هئ. بابا هئ اوناڻي سرجن، آتمائون ڪو آڪر پڙهائي هئ. وهي اپوٽر بني هئ. يه بهت ايزي هئ. باپ همڪو وشو ڪا مالڪ بناتي هئ، اُنڪو هر ياد نهين ڪر سگهي هئ! مايا ڪا آپوزيشن بهت هئ. اس ليئي بابا ڪهتي هئ، چارٽ رڪو اوڙ سروس ڪا خيال ڪرو تو بهت خوشي هونگي. ڪتني پي اچي مرلي چلاتي هئ پرنٽو يوگ هئ نهين. باپ سين سچا بننا پي بڙا مُشڪل هئ. اُگر سمجھتي هئ هر بهت تيڪي هئ تو بابا ڪو ياد ڪر چارٽ پيچي تو بابا سمجھينگي ڪهان تڪ سچ هئ يا جوڻ؟ اچا، بچون ڪو سمجھايا ڪ سيلس مئن بننا هئ، اوناڻي گيان رتنون ڪا. اچا!

ميني ميني سڪيلڊي بچون پرت مات - پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمارنڱ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مُڪيه سار

- (1) ايمر آبجيڪٽ ڪو سامني رڪ فخر ۾ رهنا هئ، ماسٽر روحاني سرجن بن سپڪو گيان انجيشن لڳتا هئ. سروس ڪي سات سات ياد ڪا پي چارٽ رڪنا هئ تو خوشي رهينگي.
- (2) بات چيت ڪرني ڪي مئرس اچي رڪني هئ، ”آپ“ ڪه بات ڪرني هئ. هر ڪاريه فراخدل بن ڪر ڪرنا هئ.

وردان - آئينشن روپي گهرت دواران آتمڪ سوروپ ڪي ستاري ڪي چمڪ

ڪو ٻڌاني والي آڪرھل مورت پو

جب باپ دواران، ناليچ دواران آتمڪ سوروپ ڪا ستارا چمڪ گيا تو بجهه نهين سکتا، ليڪن چمڪ ڪي پرسينٽيج ڪم اوڙ زياده هو سگهي هئ. يه ستارا سڌا چمڪتا هون سڀڪو آڪرشت تب ڪرينڱا جب روز امبرت ويلي گهرت ڊالتي رهينگي. جئسي ڊيپڪ ۾ گهرت ڊالتي هئ تو وه ايڪ رس جلنا هئ، اُٿسي سمپورڻ آئينشن دينا اَرقات باپ ڪي سرو گڻ وا شڪتيون ڪو سيم ۾ ڌارڻ ڪرنا. اِسي آئينشن سين آڪرشت مورت بن جائينگي.

سلوگن - بيحد ڪي وٿراپ ورتي دواران ساڌنا ڪي ٻيج ڪو پر تڪيه ڪرو.